

bejde og afgivet sin Betænkning, og dog er der ikke sket noget. Jeg vil derfor meget bede om, at der sker noget, og at vi i alt Fald blive bekendt med de Oplysninger, der ere fremkomne, og som det nævnte ærede Medlem til Dels omtalte forleden.

Jeg skal dernæst rette en Forespørgsel til den højtærede Kultusminister. Det angaar Gennemførelsen af Skoleloven. Det er blevet mig forebragt, at i enkelte Kommuner have de Lønninger, der vare foreslaaede fra Sogneraadets Side, ikke kunnet følges. Loven fortolkes paa en anden Maade, end man tidligere havde tænkt sig. Man gik nemlig ud fra det samme, som et Cirkulære lød paa, der kom til Kommunerne den 10de April 1899 angaaende Begyndelseslønningerne for de enkelte Embeder. Der staar i dette, at det vil være naturligt at tage Hensyn til den hidtilværende Lønning og til Børneantallet i den paagældende Skole, saaledes at der foreslaas større Begyndelseslønning i Skoler, hvis nuværende Børneantal og Lønning er forholdsvis stort. Jeg vil da spørge, naar Forholdet er saaledes, at der f. Eks. er 2 Enelærere i Kommunen, og den fælles Løn er 2,200 Kr., kan den ene saa ikke faa 1,200 og den anden 1,000, eller skulle de begge to have 1,100 Kr., inden nogen af dem kan faa over 1,100 Kr.? Der kan jo være megen Forskel paa Børneantallet i en Skole og den hidtilværende Lønning. Den ene Lærer kan f. Eks. godt have 70 Børn og den anden 30. Er det saa rigtigt at fortolke Loven saaledes, at disse 2 Lærere skulle have lige høj Løn, hvis der ikke er mere end 2,200 Kr. til begge Embeder? Det er det, jeg gerne vil spørge den højtærede Kultusminister om, om han fortolker Loven saaledes, at den Indflydelse, som jeg mener, at Sogneraadene skulde have paa Fastsættelsen af Lønningerne, derved tages fra dem. Jeg ved, at der er enkelte Steder, hvor der hidtil har været ikke saa lidt Forskel paa Embedernes Størrelse og Børneantallet. De have der taget et større Beløb end 1,100 Kr., og den næste har da ikke faaet 1,100 Kr. Jeg tror, at det vilde have været heldigt, dersom der kunde have været noget større Forskel paa Embedslønningernes Størrelse, idet jeg mener, at det ogsaa her gælder, at en Arbejder er sin Løn værd. Det er derfor ikke rigtigt, at de skulle have lige meget for det, naar den ene har dobbelt saa meget at bestille som den anden.

Dernæst skal jeg tillade mig nogle Bemærkninger med Hensyn til Kultusministeriets Budget. De Punkter, jeg har tænkt

paa at berøre, ere for Resten allerede omtalte af andre ærede Medlemmer, men jeg vil gerne for mit personlige Vedkommende udtale, at jeg finder ogsaa, at nogle af disse Forslag ikke ere saa nødvendige, at man ikke meget vel skulde kunne nægte dem. Jeg sigter herved særlig til den Bevilling, der er forlangt til Viborg Domkirke. Jeg synes, det er for mange Penge, der forlanges til Dekoration af denne Kirke. Der er jo allerede kostet meget paa den, men det lader til, at det skal blive ved. I det hele forekommer det mig, at der er adskillige af de foreslaaede Bevillinger, som meget vel kunne spares, dette gælder f. Eks. om Bevillingen til Premierløjtnant Olufsen. Der ønskes 13,100 Kr., for at han kan bearbejde det Materiale, han har indsamlet i Asien. Der er jo allerede bevilget en hel Del Penge til ham. Det kan maaske nok her siges, som det siges om næsten enhver Bevilling paa Finansloven fra forskellige Sider, at den kan være meget ønskelig og formaalstjenlig baade i den ene og den anden Henseende, men paa den anden Side tror jeg, at denne og ikke saa faa af de andre opførte Bevillinger uden Skade kunde stryges. Mange Bække smaa gøre en stor Aa, og naar der fra saa mange Sider forlanges Sparsommelighed i Statshusholdningen, tror jeg, det er rigtigt. Man er allerede kommen ind paa en Skraaplan, og jeg tror, man gaar videre og videre i den Retning. Naar der paa det samme Budget forlanges 260,000 Kr. til en Bygning til Statens Lærerkursus, saa misunder jeg ikke Lærerne, at de komme til at gennemgaa et Ekstrakursus for at udvide deres Kundskaber; men jeg kan ikke andet end give det ærede Medlem for Assens (Berntsen) Ret i, at naar den Bygning, der nu bruges, ikke afgiver Plads til alle dem, der nu søge Kursus, vilde det være heldigere, at man indskrænker Adgangen, end at man bevilger 260,000 Kr. til en ny Bygning. Det er et meget stort Beløb, som det næppe kan forsvares i Øjeblikket at bevilge, ihvorvel den ærede Minister for et Øjeblik siden udtalte, at det vilde være en Tilbagegang, naar man indskrænkede Antallet af dem, der kunde komme til at gennemgaa et saadant Kursus. Er det saa, da er det en Fejl, naar man ikke i Tide har taget Vare derpaa og set, at man ikke kunde give saa mange Adgang, fordi der ikke var Plads til dem. Efter min Mening skulde man da hellere først have faaet en Bygning end give saa mange Adgang, som der ikke kunde blive Plads til. Jeg kan ikke